

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 19. Cur à Deo præstigiæ dæmonum permittantur; & quænam sint
contra eas remedia?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](#)

fabulas excogitauerunt, sub umbris mores
hominum describere voluerunt, quibus
nihil contra nostram sententiam astrui-
tur.

§. XIX.

*Cur à Deo præstigia demonum permittantur;
& quænam sint contra eas remedii?*

Proclive autem est æstimare, cur vel
hanc potestatē monstra ex hominibus fa-
ciendi generis humani inimicis toties per-
mittat Deus. Nam in primis naturales illis
vires suās reliquit, ut etiam in damnatis
apparerent beneficia, quibus eos ab initio
cumulauit. Quantò plus acceperunt, tan-
tò fuerunt ingratiores abusi potestate. Ne-
que eos quidquam iuuant hæ vires, nisi ad
maiorem damnationem. Magis enim sen-
tit casum, qui ex altiore loco cecidit. De-
inde sæpe merentur aliqui à præstigiatori-
bus vexari, quorum insidias diuinis pre-
cibus, ceræ sacræ amuleto, cruce fronti
impressa, aqua benedicta, sale consecra-
to, candelarum benedictarum, & palma-
rum in die Palmarum consecratarum usu,
alijsq; pijs ac facilibus remedijs à se arcere
potuissent. Faciunt multos pericula cœ-
tuores; & tunç diligentius vigilamus, si vi-

L 2

denuo,

516 Cap. XIV. An, & quomodo diabolus

Ephes. 6.
16.

demus, hostes non dormire. Induite vos armaturam Dei, inquit Apostolus, ut possitis stare aduersus insidias diaboli &c. in omnibus sumentes scutum fidei, in quo possitis omnia tela nequissimi ignea extinguere. Qua de causa S. Antonius in hac militia peritus

S. Atha-
nas. in vi
ea S. An
conij.

dux ad discipulos suos dixit: *Magna, dile-*

Etissimi, aduersus dæmonem arma sunt, vita

sincera & intemerata in Deum fides. Addit

Ioannes Nider, præter fidem etiam multum valere aduersus hæc monstra obseruationem præceptorum Dei, publicæ iustitiae executionem, memoriam Passionis Christi: atque rem exemplo confirmans, cuiusdam

Ioan. Ni-
der. l. 4.

magi hæc verba refert: Cùm quidam sim-

plex, sed non rectus maleficum me innocaret,

Formic. *ut inimicum suum vita priuarem, aut in*

cap. 4. *corpo laderem grauiter fulminis ictu, vel*

modo alio; vocavi ego magisterulum, id est,

dæmonem; qui mihi respondit, quod neutrum

facere posset. Habet, inquit, fidem bonam,

& diligenter se signo crucis munit, idcirco non

in corpore, sed in undecima parte fructuum

suorum, in campo, si libet, ei nocere possum. Ex

qua confessione planum est, etiam quæ

naturæ viribus potest spiritus nequā, non

posse, nisi Deo permittente. Sicut & olim

ipſi

ipſi Iob non potuit nocere, niſi Deo illi fræ *Iob. 1. & 2.*
 num laxante. In cuius rei confirmationē
 memorat etiam S. Epiphanius, conatus *S. Epiph.
 hæres, 30.*
 Magorum, ut feminam quandam Christianam in amorem pellicerent, irritos fuisse,
 ob crucis signaculum ab ea factum, & in-
 signem eius fidem. Tertiò ostenditur, harū
 laruarum exterminatione, potentia San-
 ctorum, & rerum sanctorum, quæ dæmo-
 num potentiam profligat. Sic Palladius *Pallad. in
 Lausiac.
 hist. c. 19.*
 refert, B. Macarium eremicolam, mulierē
 quampiam magi præstigijs in equam trans-
 mutatam, effusa in caput eius aqua sacra,
 pristinæ formæ reddidisse. Non igitur
 sanctorum hominum tantum, sed etiam
 sanctorum rerum vis patescit, dum prodi-
 gijs his laruam detrahit. Ita sæpiissimè ad
 Iesu & Mariæ nomen inuocatum eiusce-
 modi spectra in ventum dissipata videri
 desierunt.

§. XX.

*Magos, dum illudunt, illudi, & in præstigijs
 suis sape perire.*

Quartò multò æquissimè venefici, dum
 sub his laruis fallere volunt, redeunte in
 authorem machina, ipſi decipiuntur. Præ-
 terquam enim, quod hominis forma figu-